

Hlavní název: Národní listy
Datum vydání výtisku: 24.7.1903
Číslo výtisku: 200
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1214-1240
Číslo stránky: [1] - [2]

SYSTEM
◆KRAMERIUS◆

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerius@nkp.cz

Na »Národní Listy«
ranní a odpolední
předplácí se
v Praze
v administraci
na měsíc 2 K — h
ve filiálkách
na měsíc 2 K 30 h
Poštou:
na měsíc 3 K 20 h
s dvojit. zásilkou:
na měsíc 3 K 80 h

NÁRODNÍ LISTY.

Číslo v Praze za 2 h
a na venkově za 3 h

Předplacení
a inseráty
přijímá administrace
v Mariánské ulici,
číslo 3.
Tam je též redakce
a expedice.

Odpolední vydání.

Telefonické zprávy „Nár. Listů.“

Kdo bude nástupcem barona Kallaye?

Z Vídně, 24. července. Peštský dopisovatel »Neues W. Tagblatt« prohlašuje nepravdivou zprávu, že nástupcem Kallayovým jest vyhlášen rakouský vyslanec v Recku bar. Burian.

Akce ve prospěch slezských krajín povodní poškozených.

Z Vídně, 24. července. Zemský prezident slezský hr. Thun přibyl včera do Vídně a měl rozmluvu s referentem ministerstva vnitra za příčinou zahájení pomocné akce pro obyvatelstvo slezské, poškozené povodní. Slezský zemský sněm bude svolán za příčinou schválení nouzového výboru na den 29. t. m.

Nespoléhlivost zpráv o zamýšleném attentátu na císaře německého.

Z Kodaně, 24. července. Zdejší policie i obecnost chová se vůči zprávě novoyorského Heraldů o zamýšleném attentátu na císaře Viléma velmi skepticky. Policie nedostala dosud žádných informací a zpráve novoyorského Heraldů, že anarchisté chtěli na císaře spáchat attentát za jeho návštěvy u krále Kristiana, se zde prostě nerozumí, poněvadž dosud nebyla ani ohlášena návštěva císařova v Kodani.

Knížka bulharský na útěku?

Z Bělehradu, 24. července. Ke zprávě v ranním listě pod tímto titulem uvedené dodáváme, že časopis »Stampa« sděluje, že již za slavnosti na Šípce chtěli důstojníci podniknouti attentát na knížete Ferdinanda.

Telegrafické zprávy.

Z Pešti, 23. července. (C.-B.) Rakouský ministr obchodu sv. pán Call vrátil se dnes večer do Vídně.

FEUILLETON.

Vzpomínka z močálů.

Napsal Jaroslav Hašek.

Zadíváte-li se podél řeky Visly na širé roviny, a odmyslíte-li si březové lesíky, které je v dáli ohraničují, připadá vám pojednou, že jste o kolik set kilometrů dále na jihovýchod, na stepích Ukrajiny.

Vše vám tak připadá. Vysoká tráva jako vlny hází se po větru a když se sklóní užití mezi ní nevysoké pahrbky, mchly pravěkých obyvatelů.

Vítř se na okamžik utiší, tráva se opět vztýčí a vy nevidíte daleko široko nic jiného, než záplavu žlutých, sluncem ožehnutých travin. Špatnou vozovou cestou kráčíte mezi ní, jako lesíkem.

Naproti vám kráčí muž ve vysokých botách, vybledlém kontuši s černým, popraskaným pasem. A nedaleko vás dělí se cesta na několik menších stezek.

Rázem přestanete dumat, zapomenete na stepy Ukrajiny a pozdravíte příchozího polsky a optáte se, kudy se jde do Lóczek.

Tak se mně též stalo.

Muž v kontuši poděkoval a pravil, že jest z Lóczek, bude-li líbo, že půjdeme spolu. „Cesta,“ pravil, „bude zlá. Půjdeme močály dobrou hodinu. Hledně at jsme přes ně než se sšeffi, neboť ve tmě těžko hledat balvany, přes které se musí skákat.“

A sklouzne noha, už ležím v bahně. Pravda, utopit se nemůžte, močály nejsou ani půl metru hluboky, ale zmáčís se dost.“

Muž v kontuši náhle se zarazil.

„Odpusťte, ani jsem se nepředstavil, člověk zde pomalu zapomíná na způsoby. Já jsem učitel

Z Londýna, 23. července. (C.-B.) V dolní sněmovně odmítl státní podtajemník zahraničních záležitostí Cranborne, odpovídaje na několik dotazů, prohlásiti, zdali existuje s Německem nějaká tajná smlouva čili nic. Anglická vláda nečinila prý nic, z čeho by se dalo souditi, že se holdví proti nejstaršímu spojenci Anglie Portugalsku. Na to obrátil se státní podtajemník Cranborne proti prudkým útokům Bowles a vůči Německu, pravě, že způsob řeči Bowles může způsobiti pouze škodu. Cranborne hájil pak politiku vládní ve příčině Venezuely a dráhy bagdadské.

Poslanec Gray dovozoval, že součinnost s Německem v Číně byla chybou. Německo Anglii nikterak nepodporovalo. Řečník přimlouval se pak za dohodu s Ruskem.

Papež mrtev.

Z Říma, 23. července. (C.-B.) Za nejnepříjemnějších hodin zmenšil se poněkud počet těch, kdož chtěli viděti mrtvolu papežovu, ale záhy vzrostl opět na míru dřívější. Poněvadž nebyl bez vstupenek nikomu přístup do basiliky dovolen, útočily zástupy na policejní budovu a na kanceláře vatikánské, aby dostaly vstupenky. Uvnitř i zevně chrámu sv. Petra koná se velice přísná policejní služba. V lodi chrámové jest viděti skvostné černé a červené unifomy a četné italské karabiniery.

Zástupy lidí, vyplňující veskerá místa a zejména okolí kaple, pozůstávají většinou z žen, duchovnic a příslušníků řádů. Aby se zabránilo velkému návalu, dovolují strážníci a karabiniéři zástupům jen na malou chvilku se pozdržeti u mřížoví, za kterým jest papež vystaven.

Z Vídně, 23. července. (C.-B.) Pronunciatus Taliani odcestoval dnes večer do Říma ke konklave. Na nunciaturu docházejí stále soustrastné projevy.

Z Říma, 23. července. (C.-B.) Kardinál arcibiskup dr. Kopp přibyl sem dnes večer. Ve dvorním chrámě bude sloužiti zitra ráno

smuteční mši za papeže domácí kaplan králův msgr. Lanza.

Z Říma, 23. července. (C.-B.) Die »Giornale d'Italia« obsahuje prý z á v ě t, zanechaná papežem, třicet stránek. Papež doporučuje prý v ní vykonavatelům poslední své vůle, aby pokračovali v církevní politice, jim zahájené. Z á v ě t obsahuje nařízení ve příčině majetku papežova, jež věnuje úplně účelům církevním a ustanovuje, aby tělesné pozůstatky papežovy byly pohřbeny v chrámě sv. Jana.

Z Říma, 23. července. (C.-B.) »Popolo Romano« oznamuje, že dnešní kongregace, již se účastnilo 30 kardinálů, se usnesla, aby pohřeb papeže Lva XIII. konal se v sobotu.

Dle zprávy »Giornale d'Italia« zabývala se kongregace také notou, která má býti zaslána diplomatickému sboru, pověřenému u sv. stolice. Četní kardinálové vyslovili se svorně, že se v notě nemá upustiti od dřívějších ohrazení, ale že se má užiti umírněné formy. Sepsáním noty pověřen byl msgr. Merry del Val.

Z Říma, 23. července. (C.-B.) »Giornale d'Italia« oznamuje, že kardinál Oreglia vzpoměl za přijetí klerikálních městských radů řeči promluvených v poslední schůzi městské rady na počtu papežovu, poděkoval jim jménem sv. kollegia a vzkázal také díky liberálním městským radům.

Kardinál Oreglia podotkl, že mezi došlými telegramy soustrastnými jsou také mnohé od italských obecních a provinciálních rad, což by nebyl nikdo před 25 lety očekával.

Z Berlína, 24. července. (Telegram. »N. L.«) Dopisovatel »Berliner Tagblatt« v Římě dovidá se od stoupenců kardinála Vanutella, že koalice pro tohoto proti Rampollovi jest hotovou událostí. V koalici jsou mimo umírněné italské kardinály také skorem všichni zahraniční, až na španělské a část francouzských. Vanutelli, jak se ujišťuje, prováděl by politiku »dobré vůle, nedávaje přednost žádně vládě před druhou a chovaje se k vládě italské co nejkonkiliantněji.

se zde obilí dosti dobře, ačkoliv od severu mají přístup k nám studené větry.

Za starého pána Czernyanského, který sídlil na zámečku v Lóczkách, prohrála se stará hráz na jaře a vody zatopily zdejší okolí. Ztratil se ovšem za nedlouho, ale obyvatelstvo hledělo s obavami na příští jarní povodeň.

Bylo by bývalo odpomoceno velmi snadno všemu, kdyby panstvo dalo hráz znovu doplniti, ale pan Czernyanski byl podivin.

Hrál zuřivě v šachy. Od rána do večera. Měl starého sluhu, který mu dělal soupeře.

A pan Czernyanski vyhrával denně pět partií, k čemu se tedy starat, zdali hráz stojí nebo ne. „Macejku,“ říkával k svému sluhovi, „bůh ty lidi potěš, ale my si dáme ještě jednu partií. Dám ti dva tahy napřed.“

Jednoho dne přišla k němu deputace, aby jako jejich rodný pan milostivě vystavěti dal kus hráže.

Urozený pán toho dne prohrál tři partie za sebou i dal deputaci čelediny vyvésti před zámeček a z okna ještě ji počil různými nadávkami.

Deputace však za dva dny přišla opět. Toho dne byl v lepší míře, i oznámil jí, že v té věci nemůže jednat bez souhlasu svého souseda pana Dolinského ze Strozci, neboť stržená hráz poločíková stála na jeho majetku.

Pan Czernyanski dosud neviděl pana Bolinského, ačkoliv přes padesát let byli od sebe vzdáleni ani ne úplně tři hodiny.

Pan Bolinski malokdy vyšel ven do okolí a pan Czernyanski vůbec nikam nechodil.

Pan Czernyanski měl ale dobré srdce. Aby nebyl více od deputaci obtěžován, vzkázal panu Bolinskému, aby ho počtil laskavě svou návštěvou, že jde o jeho zájmy.

Pan Bolinski přijel.

Z Berlína, 24. července. (Tlgr. »N. L.«) Z Říma se sděluje: Jestě pozdě večer v den úmrtí Lva XIII. dostal prof. Mazzoni list kardinála Oreglia, v němž se mu za jeho činnost lékařskou vyslovuje dík celého kollegia. Zároveň byla připojena poukazka na 10.000 fr. jako honorář.

Živelní pohromy.

V Příbryslaví, dne 23. července 1903.
(Převodní zpráva »Nár. Listů«.)

Okresní výbor příbryslavský, uvav se akce na podporu postižených živelní pohromou ze dne 19. t. m., svolal na dnešní den schůzi starostů z celého okresu jednak za účelem posouzení, jak zjistiti škody pro odpis daní a pro domáhání se podpor, jednak za účelem porady, jak v době nejbližší zjednatí pomoc nejvíce postiženým a nemajetným, aby zabráněno bylo hrozící nezměrné nouzi a krutému hladu.

Do schůze, kterou navštívili všichni starostové vyjma Voj. Městec z okresu příbryslavského a 4 zastupci obcí z okresu německobrodského, dostavili se poslanci na spěnu království českého pánové: Hyrš z Okrouhlice a Niklfeld ze Dvorku.

Vitělými, o největším rozchevnutí svědčícími slovy nad stavem rolníka, jenž je dvojnásob teskným, že nadějná, hojnou žně slibující úroda před samým sklizením byla obratem ruky zničena, zahájil schůzi okresní starosta pan Šašek. Pod tímto dojmem sdělovali své upřímné přátelské pokyny i oba pp. poslanci.

Shromáždění starostové usnesli se na následující resoluci:

1. C. k. vláda se žádá, aby co nejdříve svolána byl sněm král. českého, který by v tomto mimořádném případě též mimořádná opatření ku podpoře postižených učiniti mohl.

2. C. k. vláda se žádá, aby poskytla poškozenému rolnictvu subvence v poměru k jich bídě pohromou nastalé a povolila bezúročně zápůjčky nejméně na 10 roků.

3. C. k. vláda se vyzývá, aby na základě zákona o živelních nehodách při spravedlivém vyšetření škod odepala pozemkovou daň na dobu 3—5 roků.

4. Táž se žádá, aby zasavila ihned vymáhání a. k. daní.

5. Zemský výbor král. českého se žádá, aby připravil pro něm předlohu na opatření hotovosti pro podpory k zakupování semen, jakož i pro poskytnutí nezúčtovatelných půjček, kterými by rolnictvu v nejkrajnějších případech bylo pomáháno.

6. Táž se žádá, aby hypoteční i zemskou banku král. českého poukázal, by rolnictvu krupobitím postiženému s ohledem na nesmírnou škodu úroky i annuity do jednoho roku posloužily.

7. C. k. hejtmanství budíž žádáno, aby zpracovalo co možná brzo elaborát o vyšetření škod a aby jej k dalšímu řízení dle skutečných poměrů příznivě doporučilo.

Přišla deputace, pan Boliński poslouchal a když odešla, navrhl, aby se šli podívat na strženou hráz.

Šli tedy. Když přišli asi na ta místa, kde jsme stáli a dívali se travou na břeh řeky, prohodil pojednou pan Czernemýnský: „He, ten kus roviny vypadá jako sachovnice. Tamhle to vrha to je král, ten vyšší kus kříví kůň, taino mohou být písci...“

„A já mít jen jednoho koně na své plíce, dal bych ti, pane bratře, třím talíem mat,“ vpádl náhle pan Boliński do řeči a oči se mu jen jiskřily.

„Ty hraješ také šachy?“ radostně otázel se pan Czernemýnský.

„Ba že, nic jiného neželám, než to...“

„Tak pane bratře, zahrajeme si nějakou partii, on můj sluha...“

A ku podivení všech přítomných obrátili se oba urození pánové a kráčeli spěšně k zámečku, zavomenuše na protřzenou hráz, na deputaci a na svou konferenci.

Hráz stála tak, jakou ji nechala poslední povodeň a pan Boliński jezvilal každý druhý týden hrát v sachy s panem Czernemýnským, neboť každý lichý týden jezdil Czernemýnský k němu.

Jarní povodeň následujícího roku dohrála úplně zbytek, a od té doby je všude samý močál.

Ale pane, ten kus močálu, který zde vidíte, a přes který půjdeme, je můj, doložil s úsměvem učitel ukazujíc na odlesky černých vod mezi vysokým paličkovitým rákosím.

A již objevily se mezi černým hustým bahnem, bílé kameny hustě položené vedle sebe, přes které vedl majetník tohoto močálu, pan učitel Stanislav Zlůtyk dnes ráno na trh dvě sešlata...

Od Visly šel chlad.

8. Záložny občanské a okresní hospodářské budítež požádány o seckání úroků na dobu jednoho až jednoho a půl roku.

9. Svým poslancům na sněmu království českého klademe za svatou povinnost, aby v zájmu větší bezpečnosti rolnického majetku zasadili se o brzké vydání zemského zákona o povinném pojišťování proti živelním pohromám a aby přea všechny posavadní překážky a pochyby suazili se zákonem o povinném pojištění uvéstí v život dáváno již žádanou pojišťovnu zemskou, prozatím nejméně s oddělením požární a krupobitní, tak aby rolník pro případ neštěstí nebyl odkázán na milost či nemilost pojišťovna soukromých.

10. Ustanovení tato považujeme za jediný prostředek, jak vyváznoti z krutého neštěstí a tísnivé bídě, jež všechny stejně postihla a v jeden celek spojuje, a zavazujeme se, že nestranné rozdělení podpor budeme přijímali za dozorní samosprávy věčné a beze vši řevnivosti na druhá, jakož i že za povolené bezúročně půjčky v zájmu všech příslušníků obce dáme bez odkladu a ochotně všechny žádané záruky kolektivní.

Resoluce tato doplněna přijatým návrhem, aby zjednan byl přímý styk se sousedními okresy německobrodským, choťebořským, polenským a haberským za účelem vyslání deputace k místodržitelu a nejvyššímu maršálkovi zemskému a aby s vylíčením rozsahu škod a majetkových poměrů rolnictva žádáno bylo dťrazně za podporu co nejrychlejší, jak v mnohých případech již prokázána byla příslušníkům druhé národosti.

Jakých rozměrů škody nabýly, vidno na datech vyšetřených okrouhle obecními starosty.

Ve 24 obcích okresu příbryslavského odhadnuta úroda na	2,273.680 K
a ní zničeno dle odhadu	1,900.997 K
úrody zůstává za	372.683 K
na zadluženost obnášející	3,929.300 K
Pojistek bylo toliko v 15 obcích na	115.270 K

Z nichž větší díl má velkostatek.

Ko provedení resoluce zvolen zvláštní výbor, do něhož povoláni: okresní starosta pan Šašek, pan poslanec Niklfeld, dále pánové: Fr. Šmirous, statkář v Bukové, Miloslav Jakeš, statkář v Ces. Jablonice, Josef Luncar, statkář v Malé Losenici, František Mitscherling, 1. radní z Karlova a Frant. Šperka, starosta v Polnici. Tím schůze skončena.

Z Tábora, 24. července.

(Úřední zpráva.)

Ráno pokračoval místodržitel hr. Coudenhove se svými průvodci v nastoupené věra inspekční cestě v krajích postižených krupobitím. Z Písku připojil se k místodržiteli dr. Bedř. princ Schwarzenberg.

Podél cesty až do Milevska jest na obou stranách trati patrná škoda způsobená neblahou živelní pohromou. Žito a luštěniny, pčnicny a brambory jsou většinou naprosto zničeny, takže nelze očekávati pro letošek žádné sklizně.

V Milevsku pozdravil místodržitele úředník okresního hejtmanství Dvořák, náměstek okresního starosty dr. Kottner a purkmistr Duch oň. Venkovské obyvatelstvo, shromážděno na tržišti, podalo místodržiteli podrobné zprávy o rozsahu katastrofy a o potřebnosti postižených. V budově okresního hejtmanství přijal pak místodržitel deputaci starostů venkovských obcí, vedenou okresním starostou princem Schwarzenbergem, kterýž v delší řeči vylíčil hrozná následky kruté pohromy a prosil za vydatnější pomoc vlády pro těžce střežené a namnoze nuzné obyvatelstvo okresu. Místodržitel ujistil deputaci živou účastí na pohromě a slibil, že huđe potřeby obyvatelstva dle své povinnosti podporovati.

Poukázav na nutnost spolupůsobení všech povolaných činitelů, nabádal obyvatelstvo, aby nezatratilo odvahu, nacap aby doufalo v lepší budoucnost.

Po om odjezdu místodržitel povezen přes Bernardice do Bechyně. Trať tato jest jen částečně postižena krupobitím.

Odpoledne pokračoval místodržitel po elektrické dráze na své cestě do Tábora. Také zde sliedli sklizeň z větší části zničenou.

Na nádraží v Táboře byl místodržitel pozdraven místodržitelkým radou Hloubou, okresním starostou drem. Zeise, posl. drem. Langem, purkmistrem města Tábora drem Koberleicem a zastupci četných venkovských obcí. Přítomní informovali dle dat dosud sebraných místodržitele o podrobnostech katastrofy a její následcích a žádali pro těžce postižené chudé obyvatelstvo Tábora za vládní podporu, přiměřenou rozsahu neštěstí.

Také zde ujistil místodržitel zástupce jednotlivých korporací, že dostane se státem nejúčinnější podpory a vyzýval je, aby v této těžké zkoušce statečně vytrvali a nezatraceli mysli. Po krátkém pobytu odebral se místodržitel do okresu mladovo-

Zického, aby i tam shlédl škody nadělané. Místodržitelství rada bar. Weber a zemědělský inspektor Brechler odebrali se na trať Tábor—Jistabnice za týmž účelem.

Zejmena v Jistebnici a v nejbližším jejím okolí způsobilo krupobití hrozných spoust; nejen plně plodiny, nýbrž stromoví ovocné i lesní a četné budovy jsou značně poškozeny. Kromě toho zejména v této krajíně zjištěny ohromné škody lesní. Dneš pokračuje místodržitel na své cestě směrem k Pacovu, Pelhřimovu a Německému Brodu.

Denní zprávy.

— Sokolský pozdrav českým Hranicím. Čechové hranicím oslaví skvělé volební vítězství své velikým slátem Sokolstva a to již tuto neděli dne 26. července t. r. Vzhůru tedy na první slat Sokolstva do českých Hranic!

— »Brandeburku, poďej ruku!« Realistická Scherezada načala dnes novou serií pohádek. Po pěti nebo šesti báhorkách, jednajíech o tom, »co nebylo, co není a tak dostal soubor nových úvedníků realistického denníku jméno: »Práce (rozuměj realističká!) pro český rozum a pro českou duši.« V první z nich dovozuje dr. Jan Herben, že počínáme si jako jezovitský misionář z doby Marie Terzie, který nslýšev, že v kteréš vesnici v noci filipojakubské páli žurodějnice a staví máje, vykropil všeska stavení svěconou vodou a oznámil svým představeným, že ergia v horách přestaly, dobrý lid že vysvobozen jest z osidel dábelských, ale — obyvatelé každoročně stavějí máje dál. Také my prý jsme — z pohůlek prý kapesních — vykropili škopky avčené vody proti realistickým klirikálům, ale naše schvátání, že jsme zpřetřhali hustou síť kordialního dorozumění mezi pruským výborem pro rozšiřování evangelického vyznání mezi lidem českým a realisticko-evangelickými živly vzbudil na konec jenom posměch a opovržení, neboť jako v oné vesnici vzor jezovitského výkropu ještě dnes stavi, nebo jak »Čas« z vyšší své úrovně jazykové praví »stavějte máje, tak půjdou i českí realisté a evangelici zrovna touž cestou, jakou šli napřed a co dosud konšli, budou konat dál. Nota bene, dovolili to výkonný výbor tak řečené »české strany lidové, kterýž svému listu, svému Herbenovi udělil důtku z jeho jistého stranictví protestantismu »jiz před útokem »Nár. Listů« a svým Masarykům, Kalandrům a Jozifikům« právě u příležitosti tohoto útoku. Pro nás má toto edhodlání pana dra. Herbena jenom potud jakýsi zájem, že tu vypoovídá vojnu svému vlastinimu výkonnému výboru, a že huđe dosti zajímavou otázku, kterak tato vojna dopadne. Jinak jest dnešní svatá přisaha Herbenova po své praktické stránce pro českou veřejnost úplně bez významu, neboť tolik je jisto, že nedovedli realistická exekutiva ve svém žurnalistickém čeledníku zjednatí pořádek — což je ostatně hošejno — všechno další buntování realistických evangeliků s pruskými sgenty losvonromistického huult zůstane jich soukromým, či jak »Č.« říká individualním zločinem a celý ten »Excelsior« může skončiti jednou utvořením jediného dlouhého špalíru jadrych českých paží z Jungmannovy ulice až na hranice za Náchodem, a tou ulicí projdou realističtí losvonromisté s mimoděkým chratem, aby padli za hranicemi přímo do horoucí náruče Schvindowského a ostatních dobrých přátel českého národa. Jinak přejeme jim k stavění jich májů pod okny krále pruského upřímně mnoho štěstí, volaj-li dnes »Excelsior«, pochybujeme, že se jim někdy podaří vzkřiknouti: »Es ist erreicht!« Neboť z nynějši pátky s nimi odnášime aspoň tu morální zásluhu, že jsme v onom, dosud tmném zákoutí české veřejnosti, v němž »čes-šle« a prusí losvonromisté konali své rejdy, pověsili vydatnou svítilnu a zřetelný nápis v zájmu veřejného zdraví národnosti. Vykonalí jsme prostě svou povinnost bez ohledu na epické dějště našeho zakročení, jehož ozdušň jest produktem našich odpřeců, bez jakéhokoliv rozchevění mysli, vyjma nejvyšše závisťi těm veřejným pracovníkům národním, kteří se domnívaji, že nejsou povinni k desinfekci české domácnosti. Vykonalí jsme tuto povinnost s veskerou energií, jakou vládneme a v podobných případech energie nikdy nezbyvá. Litujeme, byla-li tato energie poctována v kruzích, kteréž míněny nebyly, nebo lépe řečeno, podarilo-li se skutečným provinilcům, a nimiž jsme svůj účet vypořádali, pomůckou suggestce zjednatí si spoluvinníků bez viny. Jinak přijímáme všechny důsledky tohoto